

som nærmest slutter sig til, hvad Flertallet i Kommissionen havde foreslaaet. I Udvalget her i Landstinget er der fremkommet to Opfattelser, begge dog afvigende fra, hvad Lovforslaget har foreslaaet. Det er nu ganske naturligt. Her er der jo slet ikke Tale om, at man kun kan gaa en enkelt Vej. Man ser alle Vegne, hvor man kan kaste Øjet paa denne Institution, et meget broget Billede af, hvorledes der gaas til Værks i de forskellige Lande med Hensyn til denne Udvælgelse. Man finder i det samme Land afvekslende Systemer, afvekslende Maader fulgte i Tidernes Løb. Der er ingen fast given Norm, som kan siges at være tiltraadt alle Vegne, og som derfor ogsaa naturlig maatte følges, naar man indfører Institutionen i et Land, hvor den ikke før har været. Det foreligger ikke, og det bliver altsaa en Overvejelsessag, en Sag, der maa ordnes alene efter Hensigtsmæssighedshensyn, de særlige Hensyn, som maatte gøre sig gældende i det enkelte Land, maa her komme i Betragtning. Her er nu et Punkt, hvor Udvalget har været enig med Lovforslaget, som det er fremkommet, og uenigt med det ældre Kommissionsforslag og med Mindretallet i den sidste Kommission, idet man nemlig har sluttet sig sammen om, at Udvælgelsen skal foregaa paa det tidligste Grundlag, altsaa ved Dannelsen af de Lister, som kaldes Grundlisterne, ikke som i de tidligere Forslag ved Dannelsen af Aarslisterne. Og man har ligeledes været fuldt enig med Lovforslaget deri, at denne Grundlisteudvælgelse maa ske i mindre Kredse, saaledes at man kunde gøre Regning paa, at det personlige Kendskab til Personerne virkelig kunde komme til at gøre sig gældende. Dette Synspunkt har man nu ført videre end Lovforslaget, idet man har ment, at med Hensyn til København, hvor Lovforslaget ikke har gennemført denne Tanke, burde Udvælgelsen ske ikke over Byen som Helhed, men i de enkelte Folketingsvalgekredse, medens den paa Landet skulde ske i Sogneraadskredsene, og Købstæderne og Handelspladserne skulde udgøre Kredse for sig. I alt dette har der altsaa været Enighed inden for Udvalget. Under Nr. 37 er der saa af Flertallet stillet et Forslag, hvis første

Del ogsaa er tiltraadt af Mindretallet, med Hensyn til hvem der skal foretage Udvælgelsen i disse mindre Kredse. Uenigheden kommer frem derved, at Mindretallet fastholder den Tanke, som er formuleret i Lovforslaget, at denne Udvælgelse skal uden for København foretages af Kommunalbestyrelserne i København af et Udvalg — sammensat paa en anden Maade, end det er tænkt i Lovforslaget — paa 3 Medlemmer, hvoraf de to udnævnes af Kommunalbestyrelsens to Afdelinger; da disse to saaledes danne Flertallet, bliver det dog væsentlig et kommunalt Udvalg. I Modsætning dertil gaar Flertallets Forslag ud paa, at Udvalget i hver Kreds dannes af 3 Medlemmer, hvoraf et vælges af Kommunalbestyrelsen — i København Borgerrepræsentationen —, et Medlem af Overpræsidenten i København og uden for København Underøvrigheden, og endelig et Medlem, der i København udnævnes af Justitiarius for Byretten og uden for København af Underdommeren. Flertallet har saaledes ment, at det hensigtsmæssigste er en kombineret Sammensætning af Udvalget, hvorved de forskellige Hensyn, som bør komme i Betragtning, kunne blive repræsenterede. Man har ment, at det ved denne Sammensætning skulde lykkes at finde dem, som Lovforslaget betegner som de mest egnede og værdige til Udførelse af Nævningehvervet: dels en Repræsentant for Administrationen, dels en Repræsentant for Domstolene og dels en Repræsentant for den kommunale Myndighed, det skulde da væsentlig være den sidste, der skulde medbringe det største Personalkendskab. — Jeg skal nu altsaa anbefale denne Flertallets Ændring, idet jeg skal bemærke, at det, der ikke tilfredsstillende os ved Mindretallets Ændring er, at Udvælgelsen udelukkende eller overvejende er lagt i Hænderne paa Kommunalbestyrelsen, som i og for sig har andre Formaal. Vi have befrygtet, at Kommunalbestyrelsen i Tidernes Løb kan komme til at udøve denne Myndighed paa ensidig Maade. Mindretallet bemærker for sit Vedkommende, at det ikke nærer denne Frygt. Jeg kan kun sige fra Flertallets Side: Vi nærer denne Frygt, vi nærer en Frygt for, at et Kollegium, som væsentlig har andre Opgaver, med Hensyn til hvis Udførelse